

ærede Forsvarsministers Udtalelser i Folketinget, i Overgangsaaene blive et større Antal af de værnepligtige og tjenstdygtige, der ikke blive uddannede, end Tilfældet er i et normalt Aar. Dette bliver til Fordel for de paagældende, men til Gengæld til Skade for dem, som maa blive staaende parate til eventuelt at indkaldes i de ældre Aar, og jeg tror, at den personlige Fordel, som vilde vindes for de værnepligtige ved, at der blev uddannet lige mange af hver Aargang selv i de Aar, hvor det medfører, at den hele Masse af uddannede bliver større end normalt, vilde mere end opveje det finansielle Tab.

Saa er der foreslaaet en Ændring med Hensyn til Udskrivningskredsene. Antallet af disse er ligesom tidligere fastsat til 6; men det er forbeholdt, at deres Grænser kunne ændres ved kongelig Anordning. Dette er fremkaldt ved den Omstændighed, at Befolkningsmængden i Udskrivningskredsene tiltager efter forskellig Maalestok, saaledes at den geografiske Størrelse af en Udskrivningskreds, som passer et Aar, muligvis efter nogle Aars Forløb viser sig ikke at passe med Befolkningsantallet og Antallet af værnepligtige. I saa Fald mener jeg, at det er rigtigt og en Fordel, at Grænsen kan ændres ved kongelig Anordning. Det bliver lettere end at gøre det — som man undertiden har maattet hjælpe sig med —, nemlig at fordele nogle af de udskrevne fra en Kreds til Afdelinger, der ellers have deres Mandskab fra andre Kredse. I Forbindelse hermed kunde jeg omtale, at Frederiksberg og de i København indlemmede Distrikter herved blive lagte ind under Københavns Lægd, 1ste Kreds, 1ste Lægd. Saafremt det ikke medfører større Vanskeligheder, end man kan overvinde i de paagældende Kontorer — hvilket jeg ikke antager, ellers havde man vel ikke foreslaaet det —, maa jeg ogsaa anse dette for en Fordel.

I Forbindelse hermed er der i det andet Ting fremdraget et Forhold, som jeg ogsaa gerne vilde berøre her. Det er jo nu en Gang saa, at Værnepligten ikke kan falde med samme Tyngde paa alle. Man tilstræber saa vidt muligt at lade Værnepligtsbyrden fordele sig saa retfærdigt, som det kan lade sig gøre; men der bliver i hvert Fald en stor Del af det unge Mandskab, den ikke kan fordeles paa, nemlig dem, der enten blive erklærede for utjenstdygtige, eller dem, som nok ere tjenstdygtige, men ikke kunne indkaldes, fordi Indkaldelsen er begrænset til et be-

stemt Antal. Hvad den personlige Byrde angaar, er der jo nu ikke noget at gøre ved dette; men Værnepligten rammer ogsaa de indkaldte som en pekuniær Byrde. For de allerflestes Vedkommende er det ikke alene en personlig, men ogsaa en pekuniær Byrde at aftjene sin Værnepligt. Men saa var der dog ikke noget rimeligere, end at de, der bære den personlige Byrde, i alt Fald ikke skulde bære en større pekuniær Byrde end de, der ikke blive indkaldte. Disse Betragtninger have her saavel som i andre Lande ført til Kravet om Indførelse af en Værneskat en Skat, som i forskellige Lande er paalignet efter forskellige Principper, men i alle Tilfælde ud fra den Grundtanke, at de Mænd, der ikke kunne bære deres Part af Værnepligtens personlige Byrde, i alt Fald bør kunne bære en Del af den pekuniære. Jeg vilde gerne henstille til den højtærede Justitsminister at udtale sig om dette Spørgsmaal, om det ikke skulde være muligt, at man en Gang kunde faa det taget op til Løsning. Jeg ved meget godt, at der er grumme mange Forhold, som stille sig i Vejen, grumme mange Vanskeligheder at overvinde ved at faa den rigtige Løsning. Men de ere dog ikke større, end at man har kunnet løse det baade i Svejs og i Frankrig, saa man skulde synes, at paa et Tidspunkt, hvor der ledes og søges alle Vegne for at finde nye Skatteobjekter, kunde det ikke ligge saa uhyre fjernt at tage den Tanke op til Lettelse af nogle af de andre Skatteobjekter, som man har ondt ved at blive enig om.

I § 22 er der fastslaaet Regler for Nummerbytning, og herom vilde jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. For det første er der visse Undtagelser for Nummerbytnings Vedkommende, og blandt disse Undtagelser er under Behandlingerne i Folketinget indført en Bestemmelse om, at Nummerbytningen ikke bør medføre Garnisonskifte. Jeg indrømmer, at denne Bestemmelse er ret vigtig og gavnlig i det hele taget, men den er sat saa kategorisk, at jeg dog gerne vil stille det Spørgsmaal, om det ikke skulde være muligt at faa den ændret saaledes, at der levnes Rum for visse Undtagelser, hvor stærke Grunde tale for saadanne. Der kan tænkes ganske særlige Forhold, hvor det vilde være heldigt, om det kunde ligge i Ministeriets Haand at bevilge saadanne Undtagelser, hvor det i alt Fald maatte ønskes, at Ministeriet ikke var absolut afskaaret fra at kunne lempe sig overfor særlige Nødvendighedskrav. I Forbindelse